

Kl. 21.05

Vi har ganske enkelt behov for at have en overordnet diskussion og et billede af, hvordan det skal se ud fremover, også i forbindelse med Strukturkommissionen. Og jeg glæder mig og ser frem til det bud, som ministeren vil komme med.

Med hensyn til det konkrete forslag synes jeg, at i hele den diskussion, der bør være omkring teatret og også omkring teatret og økonomi, bør man også gå ind og se på de støtteordninger og den måde, det er struktureret på i dag.

Det kan være, at der er andre veje at gå for at få flere folk i teatret, for at få folk til at se det værdifulde i det kulturtilbud.

Der må jeg sige, at Socialdemokratiet her kommer med et bud, som kan være interessant at gå videre med og se på, og det vil vi gøre og forholde os positivt til. Vi er ikke bange for at blive udfordret, man behøver ikke at gøre sådan, som man altid har gjort, så vi vil gå frisk til den under udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstilleren, fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Også her skal jeg meddele, at SF har meddelt, at de støtter forslaget.

Jeg vil egentlig godt her i denne efterhånden sene aftentime gøre en indrømmelse om Det Danske Teater. Jeg synes, Det Danske Teater er fremragende. Det har alle partier faktisk sagt. Det udfylder et teaterpolitisk behov ved at rejse rundt. Jeg har engang i en kort periode boet i provinsen – en ganske kort periode vil jeg godt sige – og det var helt fantastisk, når Det Danske Teater kom. Det betyder noget, at vi har et turnerende teater.

Jeg må indrømme – og det er der, min indrømmelse så kommer – at da jeg begyndte at grave lidt i de forskellige teatres økonomi, blev jeg ærlig talt en lille smule beskæmmet over så beskedne tilskud, vi har givet Det Danske Teater: 60 kr. pr. tilskuer, 21.000 kr. pr. forestilling i gennemsnit – med de krav vi stiller til teatret om et godt repertoire, at der skal være kvalitet i forestillingen, at de skal komme rundt. Der har vi jo også i Socialdemokratiet et ansvar for, at det er så relativt beskedent et grundlag, som de har at gøre godt med, og hvor de faktisk får ganske meget ud af det. Det er så baggrunden for, at vi har fremsat det her forslag, som jo i al sin en-

kelhed går ud på at forhøje de 60 kr. til 110 kr. – altså forhøje beløbet med 50 kr. Nu kommer ministeren så her på falderebet, kan man vel roligt sige, med et forslag om at forhøje tilskuddet med 16 kr. Og det er en retning og en udvikling, som vi i hvert fald i Socialdemokratiet gerne vil presse på for at følge op.

Jeg er glad for, at tilskuddet så er givet som et driftstilskud og ikke sådan alt for målrettet til nogle bestemte aktiviteter. Der er jeg meget enig med hr. Søren Søndergaard, tror jeg det var, der var inde på det der med at sige, at nu har vi en million her, og nu skal vi have det ud af den.

Det er jo at presse armslængdeprincippet ned, som jo er et fornemt princip. Alle mener jo sådan set, i hvert fald verbalt, at armslængdeprincippet er med til at udvikle. Regeringen er oven i købet talsmand for, at vi slet ikke skal have nogen smagsdommere. Alligevel står regeringsbærende partier så her og siger, at vi skal have noget bestemt for pengene og sådan noget. Man skal altså passe meget på med ikke at presse den der udviklingsstrategi for meget.

Det er baggrunden for, at vi med de her to forslag har sagt: Vi vil lægge penge på bordet uden at stille krav om andet og mere end det, de skal leve op til, nemlig kunstnerisk kvalitet.

Og det ved vi at Det Danske Teater allerede nu har haft svært ved at leve op til. De har gjort det med lodder og trisser, men de kan gøre det bedre, og de vil også gerne gøre det bedre. Derfor er det selvfølgelig godt, at der er kommet penge på bordet.

Men jeg synes, der sådan lidt svæver et armslængdeprincippres over hele den her diskussion. Og jeg ville være ked af det, hvis der, hver gang vi skulle have penge til teatret, skulle stilles helt specifikke krav.

Kl. 21.10

Jeg vil godt sige tak til de partier, som har støttet vores forslag, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Kristendemokraterne og SF. Det blev ikke til et flertal i denne omgang, men det kan jo sådan set komme, før vi ved af det, hvem ved?

Jeg vil igen sige, at jeg er glad for, at ministeren har truffet den beslutning at gøre det til et turnerende statsteater, og det ligger vel også meget godt i flugt med en national børnescene.

Det er jo også, går jeg ud fra, ud fra den samme erkendelse af, at hvis det kommer ind i den kommunale konkurrence med alle mulige andre med stærke organisationer bag sig, så er det kulturbudgetterne, der bliver presset ude omkring. Det er baggrunden for, at vi har lagt det bevil-